

Sygn. akt III AUa 83/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SSA Teresa Czekaj
Sędziowie:	SA Barbara Hejwowska SA Elżbieta Czaja (spr.)
Protokolant: st. prot. sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2013 r. w Lublinie

sprawy M. T.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

o wysokość emerytury policyjnej

na skutek apelacji pozwanego Dyrektora Zakładu (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu

z dnia 20 grudnia 2012 r. sygn. akt VI U 1265/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od Dyrektora Zakładu (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. na rzecz M. T. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt III AUa 83/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6.11.2009 r. Dyrektor Zakładu (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury M. T. w wyniku obniżenia wskaźnika emerytury za okres od dnia 1.07.1980 r. do dnia 29.12.1989 r. z 2,6 % podstawy wymiaru do 0,7 % podstawy wymiaru za każdy rok służby we wskazanym okresie. Wysokość emerytury ustalona została od dnia 1.01.2010 r. na kwotę 3201,68 zł.

W decyzji z dnia 17.12.2009 roku Dyrektor Zakładu (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. ustalił wysokość emerytury, po odliczeniu zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenia zdrowotne – na kwotę 2631,53 zł.

Od decyzji tych odwołanie złożył M. T., wnosząc o ich uchylenie oraz o przywrócenie nieobniżonej emerytury policyjnej. Domagał się naliczenia emerytury w wysokości 40 % podstawy jej wymiaru za 15 lat służby.

Dyrektor Zakładu (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. w odpowiedzi na odwołania wniósł o ich oddalenie.

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2012 roku Sąd Okręgowy w Radomiu zmienił zaskarżone decyzje w ten sposób, że ustalił M. T. wskaźnik podstawy wymiaru emerytury po 2,6% za każdy rok w okresie od 1 października 1983 do 30 czerwca 1986 roku, oddalił odwołanie w pozostałej części i zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia :

M. T. nabył prawo do emerytury policyjnej na podstawie decyzji z dnia 27.05.2002 r., przy czym do wysługi emerytalnej zaliczono mu zasadniczą służbę wojskową i służbę w Policji w wymiarze 27 lat, 4 miesięcy i 19 dni oraz okresy składkowe przed służbą w wymiarze 1 roku, 1 miesiąca i 23 dni. W dniu 25.08.2009 r. Instytut Pamięci Narodowej w trybie art. 13 a ust. 1 ustawy z dnia 18.02.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin przedstawił informację o przebiegu służby, z której wynika, że M. T. w okresie od dnia 1.07.1980 r. do dnia 29.12.1989 r. pełnił służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o jakich mowa w art. 2 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

Na podstawie tej informacji organ emerytalno – rentowy MSWiA w dniu 6.11.2009 r. ustalił ponownie wysokość emerytury policyjnej odwołującego wskazując, że do jej ustalenia uwzględniono okresy służby wskazane w informacji z IPN i przyjęto wysługę emerytalną określoną w załączonym zestawieniu, które jest integralną częścią decyzji.

Z zestawienia tego wynika, iż okres od dnia 1.07.1980 r. do dnia 12.12.1989 r., tj. 9 lat, 5 miesięcy i 29 dni to okres służby określony w art. 13 ust. 1 pkt. 1b. Z załącznika do decyzji z dnia 30.11.2009 r. wynika, że do wysługi emerytalnej odwołującego przyjęto jeszcze inne okresy.

Sąd wskazał, że z nadesłanej przez IPN informacji o przebiegu służby, sporządzonej na podstawie akt osobowych odwołującego wynika, w jakiej jednostce i na jakim stanowisku pełnił w przedmiotowym okresie służbę : jako inspektor w Wydziale III (...)/(...) w R., etatowego podchorążego w Wyższej Szkole (...) w L., inspektora Wydziału III na wolnym etacie starszego inspektora Wydziału III, starszego inspektora Wydziału III (...) w R., starszego inspektora Wydziału Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa (...) w R..

W ocenie Sądu, odwołanie zasługiwało na uwzględnienie tylko w zakresie wadliwego zaliczenia do okresu służby w organach bezpieczeństwa państwa okresu od dnia 1.10.1983 r. do dnia 30.06.1986 r. kiedy wnioskodawca został zaliczony w etatowy stan podchorążych Wyższej Szkoły (...) w L..

Sąd wskazał, że zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425 ze zm.), w rozumieniu tej ustawy organami bezpieczeństwa państwa są: 1) Resort (...) Komitetu (...); 2) Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego; 3) Komitet do (...); 4) jednostki organizacyjne podległe organom, o których mowa w pkt 1-3, a w szczególności jednostki Milicji Obywatelskiej w okresie do dnia 14.12.1954 r.; 5) instytucje centralne Służby Bezpieczeństwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz podległe im jednostki terenowe w wojewódzkich, powiatowych i równorzędnych komendach Milicji Obywatelskiej oraz w wojewódzkich, rejonowych

i równorzędnych urzędach spraw wewnętrznych; 6) Akademia Spraw Wewnętrznych; 7) Zwiad Wojsk Ochrony P.; 8) Zarząd Główny (...) (...) jednostek wojskowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz podległe mu komórki; 9) Informacja Wojskowa; 10) Wojskowa Służba Wewnętrzna; 11) Zarząd (...) S.(...); 12) inne służby Sił Zbrojnych prowadzące działania operacyjno-rozpoznawcze lub dochodzeniowo-śledcze, w tym w rodzajach broni oraz w okręgach wojskowych.

W kontekście treści zacytowanego powyżej przepisu, Wyższa Szkoła (...) w L. nie mieści się w katalogu organów określonych w punkcie 5. Art. 2 ust. 3 ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów jednocześnie wskazuje, że jednostkami służby bezpieczeństwa w rozumieniu ustawy są te jednostki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które z mocy prawa podlegały rozwiązaniu w chwili zorganizowania Urzędu Ochrony Państwa oraz te jednostki, które były ich poprzedniczkami. Wyższa Szkoła (...) literalnie nie wymieniona w katalogu organów bezpieczeństwa nie może być zaliczona do tego rodzaju organów w kontekście przepisu art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 18.11.2009 r. sygn.. II A Ka 322/09; POSAG 2010/1/198 563028, wyraził pogląd, zgodnie z którym Wyższej Szkoły (...) w L. nie można uznać za organ bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, bo chociaż mieści się w katalogu instytucji wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy lustracyjnej, to nie odpowiada kryteriom sformułowanym w art. 2 ust. 3 tej ustawy. Analogiczna ocena prawna charakteru (...) w L. zawarta jest w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie XVIII Wydział Karny z dnia 14.12.2009 r. (sygn. akt XVIII K 258/097). Taką ocenę charakteru (...) w L. dokonaną przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku podzielił Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie.

Sąd zaznaczył, że pomimo tego, że wskazane orzeczenia zapadły w sprawach w postępowaniu karnym, to jednak w tych postępowaniach tak jak i w niniejszym, Sąd orzekał na podstawie tego samego przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 2 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990 oraz treści tych dokumentów. Zatem poglądy wyrażone w tych orzeczeniach mają zastosowanie w niniejszej sprawie.

Sąd podkreślił, że we wskazanym wyroku z dnia 18.11.2009 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku zajął się szczegółową analizą aktów prawnych powołujących Wyższą Szkołę (...) w L., która doprowadziła go do konkluzji zaprezentowanej na wstępie rozważań. Sąd ten bowiem stwierdził, że w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego, że art. 2 ust. 3 ustawy lustracyjnej zawiera legalną definicję pojęcia "jednostki Służby Bezpieczeństwa" i odnosi się ona do instytucji centralnych SB MSW jak i podległych im jednostek terenowych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 5 tejże ustawy. Za przyjęciem takiej wykładni przemawia nie tylko dokonana przez Sąd Najwyższy wykładnia językowa jak i wskazane ratio legis tego przepisu ale i jego gwarancyjna funkcja, Uczelnia ta została powołana rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1.09.1972 r. w sprawie utworzenia wyższej szkoły oficerskiej resortu spraw wewnętrznych i z rozporządzenia tego nie wynika, że była to jednostka Służby Bezpieczeństwa".

Również Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 14.05.2010 r. w sprawie II Aka 108/10 Apel.-W-wa 2010/4/16, KZS 2011/7-8/85 wyraził stanowisko, że źródła prawa, możliwe do zastosowania przy analizie statusu Wyższej Szkoły (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych nie pozwalają na uznanie tej Szkoły za instytucję centralną Służby Bezpieczeństwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 - 1990 oraz treści tych dokumentów (jedn. tekst: Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425 ze zm.). Wobec tego, że Szkoła nie odpowiada też kryteriom sformułowanym w art. 2 ust. 3, nie spełnia żadnego z warunków koniecznych do uznania jej za organ bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 in principio wymienionej ustawy. Dokonując analizy statusu Wyższej Szkoły (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Sąd Apelacyjny w Warszawie wskazał, że przepis art. 2 ust. 3 ustawy lustracyjnej, jako zawierający legalną definicję pojęcia, jest wystarczający do rozstrzygnięcia, czy dana jednostka Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

jest jednostką Służby Bezpieczeństwa (centralną bądź terenową), a zarazem organem bezpieczeństwa państwa - w rozumieniu ustawy lustracyjnej.

Sąd Okręgowy rozpoznając niniejszą sprawę podzielając powyższe stanowisko uznał, że skoro w myśl art. 2 ust. 3 ustawy lustracyjnej jednostkami Służby Bezpieczeństwa, w rozumieniu tej ustawy, są te jednostki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które z mocy prawa podlegały rozwiązaniu w chwili zorganizowania Urzędu Ochrony Państwa oraz te jednostki, które były ich poprzedniczkami, a Wyższa Szkoła (...) w L. nie została z mocy prawa rozwiązana z chwilą utworzenia UOP, bo została zniesiona ponad 10 miesięcy wcześniej i to na podstawie art. 3 ustawy z dnia 31.03.1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym to przedstawione powyżej rozważania prowadzą do wniosku, że Wyższa Szkoła (...) w L., nie może być uznana za organ bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ust.1 pkt 5 w związku z ust. 3 ustawy lustracyjnej, gdyż nie stanowiła instytucji centralnej SB MSW, która uległa likwidacji w momencie powołania Urzędu Ochrony Państwa.

W konsekwencji powyższego okres od dnia 1.10.1983 r. do dnia 30.06.1986 r. kiedy M. T. odbył studia dzienne w Wyższej Szkole (...) w L. winien być wyłączony ze służby w organach bezpieczeństwa państwa. Tym samym za ten okres świadczenie odwoływającego nie powinno być obniżone według zasad przewidzianych w art. 15 b ustawy z dnia 18.02.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 ze zm.).

Sąd Okręgowy zatem uznał, że zaskarżona decyzja z dnia 6 11. 2009 roku ustalająca wysokość świadczenia odwoływającego od dnia 1.01.2010 r. w zakwestionowanym jak wyżej przez Sąd zakresie naruszała art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów co uzasadnia jej zmianę.

Z uwagi na powyższe, kolejna zaskarżona decyzja – z dnia 17.12.2009 r. musiała zostać zmieniona w zakresie, w jakim wskazano okres służby odwoływającego za który przywrócono poprzednią wysokość wskaźnika podstawy wymiaru emerytury, tj. od dnia 1.10.1983 r. do dnia 30.06.1986 r.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone decyzje w zakresie wskazanym w wyroku poprzez ustalenie, że podstawę wymiaru emerytury M. T. za wyżej wskazany okres nauki należy ustalić przy uwzględnieniu wskaźnika po 2,6 % podstawy wymiaru za każdy rok tj. na podstawie art. 15 wyżej wskazanej ustawy o czym Sąd orzekł w punkcie I wyroku.

W pozostałej części Sąd uznał zaskarżone decyzje za zgodne z prawem, co skutkowało oddaleniem odwołań.

Sąd wskazał, że w toku postępowania sądowego M. T. nie wykazał by obniżenie jego świadczenia emerytalnego nastąpiło wskutek niezgodnego z prawem i ze stanem faktycznym zakwalifikowaniem konkretnego okresu do służby w organach bezpieczeństwa państwa. Dokumenty zgromadzone w sprawie dowodzą, że odwołujący w okresie wynikającym z wystawionej przez IPN informacji o przebiegu służby Nr (...) (z wyłączeniem okresu studiów w (...) w L.) był funkcjonariuszem terenowych organów bezpieczeństwa państwa. Tej okoliczności wnioskodawca nie kwestionował.

Decyzja z dnia 6.11.2009 r. jest zatem w części zgodna z treścią art. 15b ust. 1 pkt. 1 ustawy o emeryturach funkcjonariuszy, w myśl którego w przypadku osoby, która pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, i która pozostawała w służbie przed dniem 2.01.1999 r., emerytura wynosi 0,7% podstawy wymiaru – za każdy rok służby w organach bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990.

Wydana w dniu 17.12.2009 r. decyzja o zmianie wysokości emerytury policyjnej ustalająca wysokość przysługującego odwołującemu świadczenia emerytalnego - po odliczeniu zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie społeczne zawiera prawidłowe wyliczenia świadczenia publicznie – prawnego oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne od świadczenia w wysokości ustalonej decyzją z dnia 6.11.2009 r. Zgodnie bowiem z treścią art. 79 ust. 1 i art. 81 ust. 8 pkt. 2 ustawy z dnia 27.08.2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.) składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi 9 % podstawy wymiaru składki, a dla osób pobierających emeryturę podstawę tę stanowi kwota emerytury.

Jednakże, jak wskazano wyżej z uwagi na zmianę decyzji z dnia 6.11.2009 r., kolejna decyzja – z dnia 17.12.2009 r. musiała zostać zmieniona w zakresie, w jakim wskazano okres służby odwołującego za który przywrócono poprzednią wysokość wskaźnika podstawy wymiaru emerytury, tj. od dnia 1.10.1983 r. do dnia 30.06.1986 r.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.

Apelację od powyższego wyroku złożył zakład (...) Ministerstwa spraw Wewnętrznych zaskarżając go w części, tj. pkt. I na mocy którego Sąd zmienił decyzje z dnia 6.11.2009 oraz z 17.12.2009 .

Wyrokowi zarzucił

-1) naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w szczególności :

- art. 13a ust 5, art. 15b ustawy z dnia 18.02.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 ze zm.) oraz § 14 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2004 roku w sprawie trybu postępowania i właściwości organu w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej oraz ich rodzin (Dz. U. z dnia 5 listopada 2004 r. nr 239, poz. 2404 ze zm.) .

- 2) naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na rozstrzygnięcie , tj. art. 233 § 1 k.p. c poprzez dokonanie oceny dowodów z przekroczeniem granicy swobodnej ich oceny , tj. dowodu z dokumentu znajdującego się w aktach rentowych a mianowicie informacji o przebiegu służby Nr (...) i przyjęcie, że odwołujący nie pełnił służby w ówczesnych organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów w okresie od 1 października 1993 do 30 czerwca 1986, podczas gdy z informacji o przebiegu służby Nr (...) wynika, że odwołujący się pełnił służbę w organach bezpieczeństwa państwa o których mowa w art. 2 ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach w wyżej wymienionym okresie,

- 3) dokonanie sprzecznych ustaleń przez sąd , co do treści zebranego w sprawie materiału dowodowego,

Wskazując na powyższe zarzuty wnosił o zmianę wyroku i oddalenie odwołania od decyzji z 6 listopada 2009 roku i z 17 grudnia 2009 roku ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji , oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne i aprobuje argumentację prawną przedstawioną w motywach zaskarżonego wyroku. W tej sytuacji nie zachodzi potrzeba szczegółowego powtarzania tych ustaleń jak też cytowania i interpretowania przepisów prawa które miały zastosowanie w niniejszej sprawie.

Spór w niniejszej sprawie na etapie postępowania apelacyjnego sprowadza się jedynie do ustalenia wskaźnika podstawy wymiaru emerytury odwołanego dotyczącego okresu od 1 października 1983 do 30 czerwca 1986 roku, kiedy to M. T. zaliczony był w etatowy stan podchorążych Wyższej Szkoły (...) w L.

Zatem rozstrzygnięciu podlegała kwestia, czy okres odbywania przez funkcjonariusza MO, będącego słuchaczem Wyższej Szkoły (...) w L. - zakwalifikowanego w poczet etatowy tej uczelni na czas odbywania studiów zawodowych, należy uznać za okres służby w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425 ze zm.).

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu naruszenia prawa procesowego, w tym art. 233 § 1 k.p.c poprzez dokonanie oceny dowodów z przekroczeniem granicy swobodnej ich oceny, tj. dowodu z dokumentu - informacji o przebiegu służby Nr (...), wskazać należy, że sąd powszechny rozpoznający sprawę z odwołania od decyzji Dyrektora Zakładu (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. w sprawie ponownego ustalenia (obniżenia) wysokości emerytury policyjnej byłego funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa, nie jest związany treścią informacji o przebiegu służby w organach bezpieczeństwa państwa sporządzonej przez Instytut Pamięci Narodowej - zarówno co do faktów (co do przebiegu służby), jak i co do oceny prawnej, czy służba w określonej jednostce organizacyjnej stanowiła służbę w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944- 1990 oraz treści tych dokumentów.

Pogląd ten jest ugruntowany w orzecznictwie - zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2011 r. (II UZP 10/11) - OSNP 2012/23-24/298, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 września 2012 r. (III AUa 2068/11) , - Lex 1220707,) , a Sąd orzekający w niniejszej sprawie go w pełni podziela.

W tym stanie rzeczy nie jest zasadny też wskazany w apelacji zarzut naruszenia § 14 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2004 roku w sprawie trybu postępowania i właściwości organu w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej oraz ich rodzin (Dz. U. z dnia 5 listopada 2004 r. nr 239, poz. 2404 ze zm.).

Stanowisko Instytutu Pamięci Narodowej, że Wyższa Szkoła (...) w L. była organem bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 w/w ustawy z stało się podstawą dla wydawania informacji o przebiegu służby poszczególnych funkcjonariuszy, o której mowa w art. 13 a ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy. Informacje te w świetle wskazanego § 14 ust 1 pkt 1 rozporządzenia były wiążące dla dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. przy ponownym przeliczeniu z urzędu wysokości emerytur policyjnych byłych funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa według zasad wynikających z art. 15 b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy. Natomiast interpretacja Instytutu Pamięci Narodowej, dotycząca art. 2 w/w ustawy lustracyjnej, jak już wyżej wskazano, nie może mieć decydującego znaczenia dla sądu powszechnego rozpoznającego sprawę.

Sąd Apelacyjny rozpoznający niniejszą sprawę podziela za Sądem I instancji dotychczasowe poglądy w zakresie oceny statusu Wyższej szkoły (...) w L. wyrażone już w orzecznictwie, i nie znajduje podstaw do odmiennej interpretacji dla potrzeb niniejszej sprawy. W szczególności Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z 18 listopada 2009 r., II AKa 322/09 (LEX nr 563028), w odniesieniu do aktualnie obowiązującego stanu prawnego przyjął, że Wyższej Szkoły (...) z L. nie można uznać za organ bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z 2006 roku o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944- 1990 oraz treści tych dokumentów, bowiem nie odpowiada kryteriom sformułowanym w art. 2 ust. 3 tej ustawy. Sąd Apelacyjny w Gdańsku dokonał analizy statusu Wyższej Szkoły (...) w L., przeprowadzając interpretację aktów prawnych wydanych w latach 1989-1990 wskazując min., że Wyższa Szkoła (...) w L. nie została z mocy prawa rozwiązana z chwilą utworzenia Urzędu Ochrony Państwa, albowiem

została zniesiona ponad 10 miesięcy wcześniej i to na podstawie art. 3 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym.

Podobną ocenę charakteru i statusu Wyższej Szkoły (...) w L. przyjął Sąd Okręgowy w Warszawie w wyroku z dnia 14 grudnia 2009 roku, który został szczegółowo przytoczony przez Sąd I instancji.

Dodać więc jedynie należy, że jak to podkreślił Sąd Najwyższy w uzasadnieniu orzeczenia z dnia 9 grudnia 2011 r. (II UZP 10/11) - OSNP 2012/23-24/298,, - „, nie powinno być rozbieżności w wykładni tych samych przepisów (art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy lustracyjnej) między różnymi sądami - choćby ich wykładni dokonywano raz na potrzeby procesów lustracyjnych (jak to czynią sądy karne), a innym razem na potrzeby rozstrzygania odwołań od decyzji organu emerytalnego resortu spraw wewnętrznych (jak to czynią sądy ubezpieczeń społecznych). Wymaga tego spójność sądowej wykładni prawa, respektowanie orzeczeń innych sądów, wreszcie zaufanie obywateli do wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy nie znalazł istotnych argumentów, które miałyby przemawiać za odstąpieniem w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych od ukształtowanej (począwszy od uchwały Sądu Najwyższego z 20 czerwca 2000 r., I KZP 15/00) i utrwalonej od kilkunastu lat linii orzecznictwa sądów karnych rozpoznających sprawy lustracyjne , dotyczącej wykładni art. 2 ustawy lustracyjnej. Wykładnia ta zakłada, że przepis ten - o charakterze gwarancyjnym - nie powinien być interpretowany rozszerzająco, zaś wszelkie wątpliwości co do charakteru prawnego (statusu) określonych jednostek organizacyjnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych jako organów bezpieczeństwa państwa w latach poprzedzających likwidację Służby Bezpieczeństwa i utworzenie Urzędu Ochrony Państwa (art. 129-130 ustawy o UOP) powinny być rozstrzygane na korzyść osoby lustrowanej.

Sąd Najwyższy dodatkowo wskazał, że wyliczenie zawarte w art. 2 ust. 1 ustawy lustracyjnej jest samo w sobie mało precyzyjne, co dotyczy w szczególności pkt 5, który nie wskazuje na konkretne instytucje (organy, jednostki), lecz posługuje się wymagającymi interpretacji pojęciami zbiorczymi "instytucji centralnych Służby Bezpieczeństwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" oraz "podległych im jednostek terenowych w wojewódzkich, powiatowych i równorzędnych komendach Milicji Obywatelskiej oraz w wojewódzkich, powiatowych i równorzędnych urzędach spraw wewnętrznych". W realiach rozpoznawanej sprawy pojawiła się potrzeba interpretacji tych właśnie pojęć w odniesieniu do Wyższej Szkoły (...) w L., której ustawa lustracyjna nie wymienia. Nie było przy tym żadnych przeszkód, aby w ustawie lustracyjnej z 2006 r. obok Akademii Spraw Wewnętrznych umieścić w art. 2 ust. 1 pkt 6 także tę uczelnię oraz ewentualnie inne jeszcze szkoły wyższe resortu, spraw wewnętrznych zajmujące się kształceniem lub szkoleniem funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa. Skoro ustawodawca tego nie uczynił, choć wątpliwości, jakie ujawniły się przy ocenie statusu Akademii Spraw Wewnętrznych, były mu znane, można zakładać, że nie traktował przy uchwalaniu ustawy lustracyjnej z 2006 r. Wyższej Szkoły (...) w L. jako "jednostki Służby Bezpieczeństwa" w rozumieniu art. 2 ust. 3 tej ustawy.

Przedstawiona wyżej argumentacja Sądu Najwyższego jest przekonywująca dla Sądu orzekającego w niniejszej sprawie.

W tym stanie rzeczy nie są zasadne też wskazane w apelacji zarzuty naruszenie prawa materialnego, w tym art. 13a ust 5 i art. 15b ustawy z dnia 18.02.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 ze zm.). Skoro okres od dnia 1.10.1983 r. do dnia 30.06.1986 r. kiedy M. T. odbył studia dzienne w Wyższej Szkole (...) w L. winien być wyłączony ze służby w organach bezpieczeństwa państwa to tym samym za ten okres jego świadczenie nie powinno być obniżone według zasad przewidzianych w art. 15 b w/ w ustawy o z 18.02.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji.

Z tych względów i na mocy art. 385 k. p. c . Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania za II instancję uzasadnia treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c w zw. z § 11 pkt 2 i § 12 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.